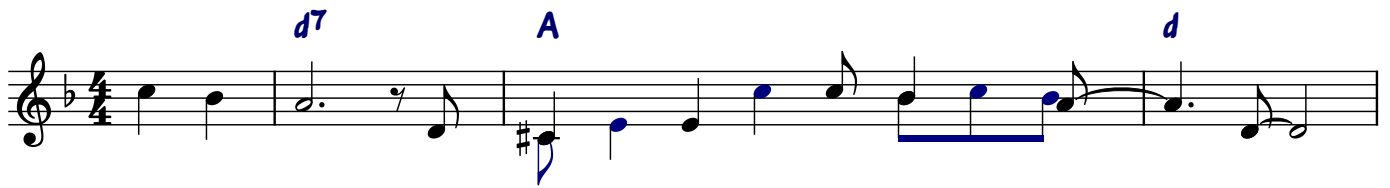
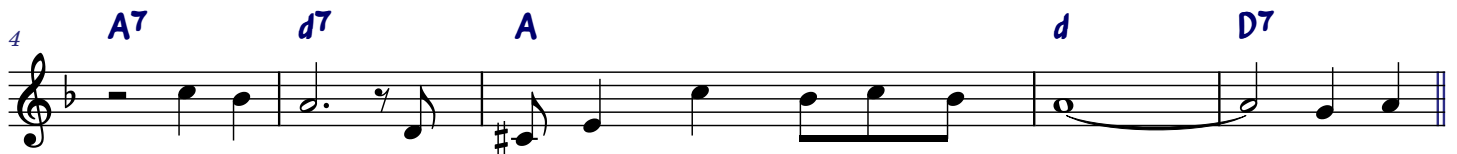

TRZEBA IŚĆ

Trze - ba iść, no Pio - trze ru - szaj w dro - gę.
 Trze - ba iść, Ni - ko - dem gła - dzi si - wą bro - dę.
 Trze - ba iść, w pa - mię - ci na - szej po - zo - sta - nie
 Trze - ba iść, tak, Ja - nie, o - twórz o - czy.
 Trze - ba iść, przyj - dzie - my kie - dyś po - wspo - mi - nać.

Trze - ba iść, jak dłu - go chcesz tu je - szcze stać?. Wiatr po -
 Trze - ba iść, na pal - cach je - go wrzo - su smak. W do - mu
 Trze - ba iść, jak u - czył, mo - dlił się wśród nas. I nie
 Trze - ba iść, choć bó - lu ty - le w Two - ich snach. Pła - cze
 Trze - ba iść, niech miej - sce to po - wró - ci w snach. Po - daj

tar - gał na - sze wło - sy, zmierzch za - głą - da ci - cho w o -
 zo - na, dzie - ci, psi - sko, cór - ka zgię - ta nad ko - ty -
 wo - lno nam go stra - cić, błę - kit Je - go o - czu zdra -
 nie - bo ja - śmi - no - we, nad Twym smut - kiem chy - li gło -
 rę - kę, Ma - gda - le - no, po - nad la - sem wsta - ła ciem -

- czy, mru - czy sen - nie ci - cha po - ra, trze - ba iść!
 - ską. Ży - cie pły - nie, to już je - sień - trze - ba iść!
 - dzić. Pła - tki śnie - gu, mróz na us - tach - trze - ba iść!
 - wę. Pan o - bie - cał, że po - wró - ci - trze - ba iść!
 - ność. Czas za - gu - bił się w Twych wło - sach - trze - ba iść!

